

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชีพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคน เมื่อมนุษยาไว้พอบุคคลจะต้องประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ก้อนเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต เนื่องจากอาชีพมีหลายประเภท มนุษย์จำเป็นต้องตัดสินใจเลือกอาชีพโดยอาชีพหนึ่งเป็นหลัก ซึ่งจะต้องอาศัยเกณฑ์บางอย่างที่ทัน用เงื่อนว่าสำคัญ จินสเบอร์ก¹ (Ginzberg) เน้นว่า การเลือกอาชีพของคนขั้นอยุ่งคุณสมบัติของสิ่งที่เลือก แต่ละคนยอมเลือกอาชีพตามองค์ประกอบที่แตกต่างกัน การเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลโดยทั่วไปได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น บิดามารดา ครู เพื่อน และผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ เป็นต้น การตัดสินใจเลือกอาชีพโดยอาชีพหนึ่งที่จะมีคือต้องไปเป็นการตัดสินใจที่มีผลต่อตนเองและสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่

การประกอบอาชีพเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลได้ใช้ความสามารถที่ตนมีอยู่อย่างเต็มที่ อาชีพของสมาชิกในสังคมหนึ่ง ๆ จะมีผลต่อสภาพทางเศรษฐกิจของสังคมอื่น ๆ ดังนั้น เนื่องจากประชากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศแท้จริงประเทศ² ดังนั้น ความสามารถหรือแรงงานของแต่ละบุคคลจึงไม่ได้มีความหมายสำคัญนักเพียงลำพังคนเดียวเท่านั้น แต่ยังมีความหมายถึงกำลังของสังคม หรือประเทศที่เข้าอยู่ด้วย

¹S.W. Ginsberg E. Ginzberg, S. Axelrad and J.L. Herma, "Occupational Choice in Values and Occupational Preference of Junior High School Girls," as cited by P.E. Perone, The Personal and Guidance Journal, 44: 3, 254-257. November, 1965.

²Grant Venn, Man Education and Work (Washington D.C.: American Council on Education, 1964), p. 157.

เนื่องจากการประกอบอาชีพของแท้จะบุคคลมีบลังทั้งท่อบุคคลและห่อสังคม เช่นนี้บุคคลในวงการหาง ๆ นับตั้งแต่บุรุษบริหารประเทศ นักศึกษาศาสตร์ นักจิตวิทยา และนักการศึกษา จึงได้พากันสนใจในขบวนการเลือกอาชีพของบุคคล จากการศึกษาของนักจิตวิทยาถึงงานพัฒนาการของบุคคลในวัยห่าง ๆ โดยทั่วไปแล้ว คนเราจะเริ่มสนใจอาชีพห่าง ๆ ตั้งแต่ยังอยู่ในวัยเด็ก แต่ความสนใจในวัยนี้จะมุ่งไปยังอาชีพหน้าที่ในเด็นมากกว่าอาชีพที่เหมาะสมกับระดับสติปัญญาหรือความสามารถของตนเอง บุคคลส่วนใหญ่จะเริ่มเตรียมตัวเองเพื่อเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับระดับสติปัญญา ความสนใจ ความสามารถ และความต้องการของตนเอง ก่อให้อภูณุสิ่งที่เป็นวัปรุนั้นเอง³

จินสเบอร์ก⁴ (Ginzberg) ได้แบ่งขบวนการเลือกอาชีพของบุคคลออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะที่เลือกอาชีพอย่างเพ้อฝัน (The Period of Fantasy) ช่วงเริ่มต้นแต่วัยเด็กถึงอายุประมาณ 11 ปี

2. ระยะที่เลือกอาชีพแบบลองเลือก (The Period of Tentative Choices) ช่วงเริ่มต้นแต่อายุประมาณ 11 ถึง 17 ปี

3. ระยะที่เลือกอาชีพแบบความเป็นจริง (The Period of Realistic Choices) ช่วงเริ่มต้นแต่อายุ 17 ปีเป็นต้นไป

จากช่วงระยะเวลาในขบวนการเลือกอาชีพที่ จินสเบอร์ก (Ginzberg) ได้แบ่งไว้จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉลี่ยแล้ว จะมีอายุในระหว่าง 17 ปีถึง 19 ปี อภูณุสิ่งที่เริ่มตัดสินใจเลือกอาชีพแบบความเป็นจริง โดยคำนึงถึงความสามารถ ความต้องการ ความสนใจ หลอดจนสติปัญญาของตน

³ Luella Cole, Psychology of Adolescence (4th ed., New York: Rinehart and Company, Inc., 1956), p. 7.

⁴ S.W. Ginsberg E. Ginzberg, "Toward a Theory of Occupational Choice," Occupations 1952, pp. 252-254, as cited by Arthur T. Jersild, The Psychology of Adolescence (New York: The MacMillan Company, 1957), p. 304.

การศึกษาวิจัยที่ได้รับทำมาแล้วนั้น ส่วนใหญ่ศึกษาโดยการเฉพาะค้นนักเรียน
เมื่อจะละเดือดคือพอกเก็บยังไม่สามารถแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดา
มารดา กับการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ
หรือเทียบเท่า การที่ผู้วิจัยเลือกประชากรในจังหวัดพระนครเป็นตัวอย่างสำหรับทำการ
ศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพราะจังหวัดพระนครมีนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
สายอาชีพ หรือเทียบเท่าเป็นจำนวนมากที่สุด รวมทั้งโรงเรียนที่เปิดสอนสายอาชีพอน
ด้วย ผลของการวิจัยนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการศึกษา ครุ ผู้แนะแนว และบุคคล
อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำและการศึกษาและอาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง

1. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดามารดา กับการเลือกอาชีพของนักเรียน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดามารดา กับการเลือกอาชีพของนักเรียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดา กับการเลือกอาชีพของ
นักเรียน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรของบิดามารดา กับการเลือกอาชีพของ
นักเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ระดับการศึกษา
รายได้ และจำนวนบุตรของบิดามารดาของนักเรียนที่เลือกอาชีพต่างกัน เพื่อทดสอบ
สมมติฐานของการวิจัยที่ว่า

1. นักเรียนที่เลือกอาชีพต่างกัน จะมีความสามารถปะกอบอาชีพต่างกัน
2. นักเรียนที่เลือกอาชีพต่างกัน จะมีความสามารถมีรายได้ต่างกัน
3. นักเรียนที่เลือกอาชีพต่างกัน จะมีความสามารถรับกับการศึกษาต่างกัน
4. นักเรียนที่เลือกอาชีพต่างกัน บิดามารดาจะมีจำนวนบุตรต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นประชากรที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนรัฐบาล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ หรือเทียบเท่า รวมทั้งนักเรียนภูก็ครุระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้น นักเรียนเตรียมทหาร วิทยาลัยเทคนิคแผนกว่างสาวาจ โรงเรียนเกษตรกรรมเจ้าคุณทหาร และนักเรียนพยาบาลในจังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2514

2. การวิจัยนี้คำนึงถึงรายได้จากการทำงานประจำ และรายได้เพิ่มจากการงานประจำ หรืองานอื่น ๆ ของปีกามารดา

3. การวิจัยนี้คำนึงถึงอาชีพของบุคลากรที่ทำประจำอยู่ หากมีอาชีพมากกว่า 1 จะคำนึงถึงอาชีพที่ได้รายได้สูงสุด

4. การวิจัยนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางอายุ เพศ ระดับสคบัญญา สภาพร่างกายและอารมณ์ ประสบการณ์ ระยะเวลาที่ทำงานในอาชีพนั้น

5. การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่ใช้เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างอื่น เช่น การสัมภาษณ์ แบบสอบถามนี้จะครอบคลุมเกี่ยวกับอาชีพที่เลือก ระดับการศึกษา รายได้ จำนวนบุตร และอาชีพของบุคลากรของนักเรียน โดยยกเว้นจากหนังสือ วิทยานิพนธ์ และทำแน่น่าของอาจารย์

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้ คือ

1. คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นคะแนนที่เชื่อถือได้ เพราะเป็นคะแนนที่โรงเรียนตั้ง ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 ในโรงเรียนนั้น ๆ

2. สภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนแต่ละคน วัสดุการรายได้ ค่าเดือนของบินามารดาของนักเรียน

3. ผู้วิจัยถือว่า นักเรียนจะประกอบอาชีพนั้น ๆ หลังจากจบการศึกษาในสายอาชีพที่กำลังศึกษาอยู่

4. คำสอนแบบสอบถามของนักเรียนถือว่า เชื่อถือได้ เป็นไปตามความเป็นจริง ทุกประการ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยนี้อาจให้ผลไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ดังนี้เนื่องจาก

1. การหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบินามารดา กับการเลือกอาชีพของนักเรียน จากคำสอนแบบสอบถามทุกวิชาชีพเฉพาะปีการศึกษา 2514 เพียงปีเดียวอาจไม่แท้ต่างจากปีอื่น ๆ เพราะการเลือกอาชีพของนักเรียนอาจขึ้นอยู่กับความคองกรในด้านกำลังคนความแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

2. นักเรียนอาจตอบแบบสอบถามไม่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับรายได้ของผู้ปกครอง เพราะไม่ทราบแน่นอน ดังนั้นข้อมูลที่ได้มาอาจไม่ตรงกับรายได้ตามความเป็นจริงของบางคน

3. การวิจัยนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างในด้านระดับศิรษฐาของนักเรียน สภาพร่างกาย และอายุ เพศ

4. การเลือกอาชีพประเภทต่าง ๆ ของนักเรียน อาจไม่ได้เกิดจากความสนใจของนักเรียน แต่อาจเกิดจากความจำเป็นเนื่องจากเข้าศึกษาในสถานที่ทางการศึกษาไม่ได้

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

คำต่าง ๆ ที่มีความหมายเฉพาะสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ

การเลือกอาชีพ หมายถึงความสนใจของนักเรียนที่ประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง หลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว การวิจัยนี้แบ่งการเลือกอาชีพออกเป็น 7 หมวด คือ

1. หมวดอาชีพการให้บริการ ได้แก่ สำรวจ นักพยาบาล พนักงานธุรกิจ พนักงานพิมพ์ พนักงานวิทยุ
2. หมวดอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจ ได้แก่ พนักงานเดินทาง อาชีพนายหน้า ตัวแทน คนขายของในร้านค้า และผู้จัดการร้านค้า
3. หมวดอาชีพเกี่ยวกับองค์กรทั่ว ๆ ได้แก่ เอกานุการ นักบัญชี ช่างเขียนแบบ หางรบก หางเรือ หางอากาศ
4. หมวดอาชีพเกี่ยวกับเทคโนโลยี ได้แก่ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างเจียรนัย - เพชรพลอย ช่างเครื่องลงหิน ช่างเงินทอง
5. หมวดอาชีพเกี่ยวกับกลางแจ้ง ได้แก่ ช่างสำรวจ สำรวจ นักธรณีวิทยา
6. หมวดอาชีพเกี่ยวกับวัฒธรรมโดยทั่วไป ได้แก่ครู
7. หมวดอาชีพเกี่ยวกับศิลปะและการบันเทิง ได้แก่นักดนตรี นักร้อง นักแสดง ช่างเขียน ช่างแกะสลัก ช่างออกแบบ ช่างถ่ายรูป

การประกอบอาชีพ คือการประกอบกิจกรรมเพื่อรักษาชีวิตเป็นงาน สำหรับชีวิตของแต่ละบุคคล การวิจัยนี้แบ่งอาชีพของบุคคลตามความต้องการ จำแนกอาชีพของ แอนน์โรว์⁵ (Anne Roe) ซึ่งจัดเป็นหมวดหมู่ตามกิจกรรมของอาชีพ นั้น ๆ มีดังนี้

1. หมวดอาชีพเกี่ยวกับการให้บริการต่าง ๆ
2. หมวดอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจ
3. หมวดอาชีพเกี่ยวกับองค์กรทั่ว ๆ

⁵ Anne Roe, The Psychology of Occupations (New York:

John Willey & sons, Inc., February, 1964), pp. 145-167.

4. หมวดอาชีพเกี่ยวกับเทคโนโลยี
5. หมวดอาชีพเกี่ยวกับกลางแจ้ง
6. หมวดอาชีพเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์
7. หมวดอาชีพเกี่ยวกับวัฒนธรรมโดยทั่วไป
8. หมวดอาชีพเกี่ยวกับกิจปัจและการบันเทิง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพหรือเทียบเท่า หมายถึง

1. นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนช่างก่อสร้าง สถาปัตยกรรม พาณิชยการ โรงเรียนช่างตัดเสื้อพระนก โรงเรียนช่างศิลปกรรมศิลปปักษ์ โรงเรียนนาภูกิจลปกรณ์ โรงเรียนเพาะช่าง โรงเรียนเกษตรกรรมท่าน - เจ้าคุณทหาร

2. นักเรียนที่กำลังเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 2 (เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5) ในโรงเรียนฝึกหัดครู

3. นักเรียนเตรียมทหาร และนักเรียนพยาบาล

4. นักเรียนแผนกว่างสาวร้าว วิทยาลัยเทคนิคพระนคร

ระดับการศึกษา หมายถึงคุณวุฒิทางการศึกษาของบิความารค้าซึ่งเป็นการศึกษาชั้นสูงสุดที่สอบได้จากการเรียนในโรงเรียนหรือวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ก่อนที่จะมาประกอบอาชีพ หรือภายหลังที่ได้ประกอบอาชีพแล้ว ไม่สามารถที่จะเป็นการศึกษาชั้นสูงสุด ของบิความารค้า ถ้าไม่ได้เรียนหนังสือก็ถือว่าไม่มีคุณวุฒิทางการศึกษา การวิจัยนี้แบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 6 ระดับ คือ

1. ระดับไม่เกินประดิษฐ์ศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า
2. ระดับไม่เกินประดิษฐ์ศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
3. ระดับไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า
4. ระดับไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
5. ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า
6. ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

รายได้ หมายถึง ก้าวจ้างเป็นรายเดือน หรือรายสัปดาห์ หรือรายชั่วโมงที่ได้จากการทำงานประจำ กับรายได้พิเศษที่ได้รับจากการประจำหรืองานอื่น แล้วคิดรวมเป็นรายได้ทອอนี้เดือน

รายได้ของบุคลากร หมายถึงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบุคลากรตามกัน หรือ เป็นรายได้ของบุคลาเพียงคนเดียว หรือรายได้ของบุคลาเพียงคนเดียว ในกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพ การวิจัยนี้แบ่งรายได้ของบุคลากรออกเป็น 8 ระดับ คือ

1. รายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท
2. รายได้ระหว่าง 1,001 - 1,500 บาท
3. รายได้ระหว่าง 1,501 - 2,000 บาท
4. รายได้ระหว่าง 2,001 - 2,500 บาท
5. รายได้ระหว่าง 2,501 - 3,000 บาท
6. รายได้ระหว่าง 3,001 - 3,500 บาท
7. รายได้ระหว่าง 3,501 - 4,000 บาท
8. รายได้ตั้งแต่ 4,001 บาทขึ้นไป

สถานภาพของบุคลากร หมายถึงอาชีพของบุคลากร รายได้ ระดับการศึกษา และจำนวนบุตรของบุคลากร

เอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในประเทศไทยมีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนหลายท่าน อาทิ เช่น ในปี พ.ศ. 2500 เพียงใจ พึงพระเกียรติ⁶ ให้ทำการสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ม.6 เกิน) ในจังหวัดพะนังและชุมพร และได้ผลว่า นักเรียนส่วนใหญ่หันนักเรียนหญิงและนักเรียนชายสนใจอาชีพแพทย์มากที่สุด อาชีพที่

⁶ เพียงใจ พึงพระเกียรติ, "การสำรวจความสนใจของนักเรียนในชั้นมัธยมปลาย" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2500)

นักเรียนชายส่วนใหญ่ใจร้องลงมาได้แก่อารชีพหารบก วิศวกร ช่างกล ครุ ทำราก ห้ารเรือ หารอากาศ เกษตรกร นักคณท์ นาวยาเเกอ สถาปนิก นักการเมือง นักธุรกิจ และนักนาย สำหรับนักเรียนหญิงอาชีพที่สนใจร้องจากแพทย์ได้แก่ อารชีพครุ พยาบาล เภสัชกร เจ้า นุกร หารอากาศหญิง เกษตรกร นักน้ำดื่ม นักสังคมสงเคราะห์ ผู้พิพากษา นักคณท์ และ จิตกร ตามลำดับ นักเรียนเหล่านี้ให้เหตุผลว่าที่สนใจอาชีพทาง ๆ นักเพราะเป็นอาชีพเพิ่ม รายได้คืนจากการสกัดหน้าเป็นอาชีพที่ประทุมชาติของการ เป็นอาชีพช่วยพัฒนาประเทศ บางคนให้เหตุผลว่าเลือกเพราะนิพนธ์ในการค้าขายต้องการให้ประกอบอาชีพนั้น หรือเพราะนี้หาก ผู้ พนองประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ๆ

ในปีเดียวกันนี้ บุญถึง แணนหนา⁷ ได้ศึกษาเบรริยน เที่ยมการเลือกอาชีพกับโอกาส ทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บางกลุ่ม ในจังหวัด ชลบุรี โดยใช้แบบสอบถามรวมรวมข้อมูล ผลปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่สนใจอาชีพข้าราชการ ครุภัณฑ์ ห้าร ทำราก แม้ว่าอาชีพ เทคนิคนจะได้รับเงินเดือนไม่สูงนัก แต่เป็นอาชีพที่มีเกียรติสูงสำหรับประเทศไทย นักเรียน หญิงหันหนมคสนในวิชาชีพชั้นสูง โดยเฉพาะอาชีพพยาบาลและครุภัณฑ์มากกว่าอาชีพอื่น มีเพียง 1 ใน 3 เท่านั้นที่เลือกเรียนแพทย์ และวิศวกรรม ทั้งที่ตอบว่าไม่ชอบวิชาคณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์เลย

พ.ก. 2504 ประชุม นิยม⁸ ได้ทำการสำรวจความสนใจของนักเรียนช่างกล ในจังหวัดพระนคร โดยวิธีสั่งแบบสอบถามไปให้นักเรียนตอบเพื่อทราบทัศนคติ และ

⁷ Boonthung Nannar, "Occupational Choice Compared with Occupational Opportunities of Selected Students from Cholburi" (Master Thesis, Indiana University, 1957).

⁸ ประชุม นิยม, "การสำรวจความสนใจของนักเรียนช่างกลในจังหวัดพระนคร ที่เลือกอาชีพ" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุภัณฑ์ คณะครุภัณฑ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2504)

ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาที่เรียน การเลือกอาชีพและนักเรียนจะเลือกอาชีพได้ ทรงกับวิชาที่เรียนหรือไม่ ผลการสำรวจปรากฏว่านักเรียนซึ่งกล่าวถึงความสนใจ ที่จะประกอบอาชีพที่ได้ไว้วิชาที่ตนได้เรียนมา ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานและอาชีพนั้น นักเรียนต้องการเลือกอาชีพรับราชการเป็นส่วนใหญ่ โดยให้เหตุผลว่า สวัสดิการดี และ มีรายได้เพิ่มมาก มีนักเรียนอีกส่วนน้อยที่ต้องการเลือกอาชีพค้าเนินธุรกิจเอง โดย ให้เหตุผลว่า เป็นอาชีพที่มีอิสระมากที่สุด

ในปี พ.ศ. 2505 ทั้งนี้⁹ สุขวี⁹ ได้ทำการศึกษาทัศนคติและความสนใจใน อาชีพของนิสิตชูสำรองกรรณมหาวิทยาลัย นักศึกษาเตรียมแพทย์ และเตรียมแพทย์เชียงใหม่ ในมหาวิทยาลัยแพทย์ศาสตร์ ปรากฏว่านิสิตชูสำรองกรรณมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เลือกอาชีพ เอง ในขณะที่นักศึกษาแพทย์ส่วนมากตอบว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพนั้นบิดามารดาสนับสนุน แนะนำหรือเลือกให้ นิสิตชูสำรองกรรณมหาวิทยาลัยเลือกอาชีพมั่นคง เป็นอันดับหนึ่ง ส่วน นักศึกษาเตรียมแพทย์เลือกอาชีพที่ทำประโยชน์แก่ผู้อื่นเป็นอันดับแรก อย่างไรก็ตามทั้ง นิสิตชูสำรองกรรณมหาวิทยาลัยและนักศึกษาเตรียมแพทย์ทั้งก่อโพใจที่จะเลือกอาชีพที่มีความ มั่นคงแม้ว่าจะมีรายได้มากกว่าที่จะเลือกอาชีพที่มีรายได้ต่ำ แต่ขาดความมั่นคง มีนิสิต นักศึกษาจำนวนน้อยที่เลือกอาชีพที่เปิดโอกาสให้ใช้ความสามารถที่เพิ่ม หรือเปิดโอกาส ให้ได้ฝึกความเป็นผู้นำ

พ.ศ. 2509¹⁰ กรมแรงงานได้ทำการสำรวจภาวะการมีงานทำในจังหวัด พระนคร-ชนบท ให้หาอัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนของลูกจ้างจำแนกตามอาชีพ โดยมี

⁹ ทั้งนี้⁹ สุขวี, "ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพ" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2505)

¹⁰ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย, ภาวะการมีงานทำในจังหวัดพระนคร-ชนบท เมษายน 2509, หน้า 10.

ประชากรทั้งชายและหญิงรวม 122,839 คน ได้รับค่าจ้างเฉลี่ยเดือนละ 845.30 บาท อาชีพที่นายจ้างต้องการมากที่สุดคือแกะผู้ปฏิบัติงานบริหารธุรกิจ และฝ่ายจัดการ ได้รับค่าจ้างเฉลี่ยเดือนละ 3,210.34 บาท รองลงมาคืออาชีพผู้ปฏิบัติงานด้าน วิชาชีพวิชาการ ได้รับค่าจ้างเฉลี่ยเดือนละ 1,851.32 บาท ส่วนอาชีพที่ได้รับค่าจ้างน้อยที่สุดคือแก่เกษตรกร ชาวประมง ผู้ล่าสัตว์ ผู้ตัดและซักลากไม้ ได้เดือนละ - 591.92 บาท

- ผู้ปฏิบัติงานอาชีพสมิยน ได้ค่าจ้างเดือนละ 1,084.74 บาท
- ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า ได้ค่าจ้างเดือนละ 1,061.28 บาท
- ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่งและคมนาคม ได้ค่าจ้างเดือนละ 748.40 บาท
- ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตและการซ่อมมีได้ทำแนกไว้ในหมวดอาชีพ

จำนวน 603.51 บาท

- ผู้ปฏิบัติงานในก้านบริการ การก่อสร้าง และการหักเพื่อนหย่อนใจ 672.62 บาท ในปีเดียวกันนี้ ประธาน เมืองหมู่¹¹ ได้สำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับ การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-4 โรงเรียนสาขวิชาการศึกษา ปีการ ศึกษา 2509 โดยใช้แบบสอบถาม สรุปผลการสำรวจดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีหัวล้วน 210 คน อายุเฉลี่ยมากที่สุด 16 ปี, 17 ปี, 15 ปี และ 14 ปีตามลำดับ
2. ระดับการเรียนของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีมากที่สุดคือ ระดับ

61- 70 %

3. อาชีพของผู้ประกอบนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนมากที่สุดคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย

¹¹ ประธาน เมืองหมู่, "การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือก อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-4 โรงเรียนมัธยมสาขวิชา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2509," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2510)

4. รายได้ของผู้ประกอบที่มีจำนวนมากที่สุด คือประมาณเกินละ 1,000 - 4,000 บาท

5. นักเรียนชายท้องการมีอาชีพท้องเรียนท้องในมหาวิทยาลัยกิตเป็นรายละ 80.00 นักเรียนหญิงท้องการอาชีพในระดับนี้อยู่ละ 78.75

6. ผู้ปกครองนักเรียนต้องการให้นักเรียนมีอาชีพท่องศึกษาในมหาวิทยาลัย
คือ แพทย์ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคืออาชีพบริหารราชการ คิดเป็นร้อยละ 82.40
อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 80.95 และผู้ปกครองที่มีความต้องการในระดับนี้มีรายได้
ในระดับ 5,000-6,000 บาทมากที่สุด รองลงมาคือรายได้ 2,000 - 3,000 บาท

จากรายงานการสำรวจสำมะโนโรงเรียนและครุ พ.ศ. 2510¹² เกี่ยวกับ
การเปลี่ยนแปลงของนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียนปัจจุบันในระหว่าง พ.ศ.
2509-2510 จำนวนนักเรียนทั้งประเภทเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4.6 นักเรียนเรียน
สายสามัญเพิ่มในอัตราร้อยละ 4.1 อาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาและกรมศิลปากร
เพิ่มร้อยละ 13.1 ฝึกหัดครุ 18.8 และสายอื่น 14.7

ในปีเดียวกันนี้ บุพราภิ ศุขสมิค¹³ ก็ได้ทำการสำรวจค่านิยมในการอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร-ชัยภูมิ ให้ผลว่า การให้ระดับความสำคัญแก่ค่านิยมอาชีพทาง ๆ นั้นมีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ค่านิยมที่ว่าเป็นอาชีพที่มีบุญงดงามน้อมรู้ชาเป็นบุญริหารที่ เป็นอาชีพสุจริต เป็นอาชีพที่มีความสมัยใจและมีอิสระในการทำงานนั้น มีความสับ派น้อยกับระดับสหสพัญญาของนักเรียน ส่วนค่านิยมที่เปิดโอกาสให้ใช้ช่วยเหลือผู้อื่นที่เปิดโอกาสให้ได้ศึกษาท่อและมีความอิสระในการ

¹²สำนักงานวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานเบื้องต้น สามะโนโรงเรียนและครู พ.ศ. 2510 (พะนก: โรงพิมพ์หกราชยสังแห่งประเทศไทย, 2511), หนา 16.

¹³ บุพรรณี ศุภสมิศ, "คำนิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัยชีวสัตว์ มหาวิทยาลัย, 2510)

ทำงาน มีความสัมพันธ์กับระดับอาชีพของบุคคลนักเรียน และขอท่านลังเกต์ก่อ
การให้ระดับความสำคัญแก่กิจกรรมทางอาชีพของนักเรียนมีความสอดคล้องกับกิจกรรมที่
บุคคลนักเรียนยึดถือ

รายงานการศึกษาประจำปี 2511 ของกรมวิสามัญศึกษา¹⁴ เกี่ยวกับการจัด
ที่เรียนและแนวแนวทางการศึกษา โดยการสำรวจนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา^{ปีที่ 3} ทั่วประเทศทั้งหมด 48,460 คน โดยการจัดส่งแบบสอบถามความประณญาณใน
ทางการศึกษาและอาชีพ ในนักเรียนกรอกเป็นรายบุคคล ปรากฏว่า นักเรียนสมควร
เข้าเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ดังที่ไปนี้

เรียนแผนกวิทยาศาสตร์	11,863 คน
เรียนแผนกศิลปะ	4,362 คน
เรียนแผนกทั่วไป	2,139 คน
เรียนอาชีวศึกษาในสาขาต่าง ๆ	20,955 คน
เรียน ป.กศ. ตน	10,064 คน
เรียนสถาบันนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	14,931 คน

ปี พ.ศ. 2511 ลักษณะ สุวรรณรัตน์¹⁵ ได้ศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการเข้า
ศึกษาอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทการช่างอุตสาหกรรม จำนวน
608 คน โดยใช้แบบสอบถามรวมข้อมูล ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนการช่าง -
อุตสาหกรรมส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่อยู่ปัจจุบันประกอบอาชีพรับราชการ เกษตร

¹⁴ กรมวิสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานประจำปี 2511 (พัฒนา,
2512), หน้า 49

¹⁵ ลักษณะ สุวรรณรัตน์, "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาอาชีพของนักเรียนใน
โรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประ产业化, 2512)

ค้าขาย ประมาณครึ่งละ 1 ใน 4 ของผู้ประกอบหั้งหมก และมาจากครอบครัวที่ผู้ประกอบประกอบอาชีพนั้น ๆ เช่น ป่าไม้ ประมง พังงานบริษัท อาชีพอื่น ๆ อีกประมาณ 1 ใน 10 มีเพียงส่วนน้อยมาจากการบกรัชช์ผู้ประกอบประกอบอาชีพงานช่างและรับจ้าง คือประมาณครึ่งละ 1 ใน 25 ของผู้ประกอบหั้งหมก นักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียน การช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เนื่องมาจากแรงงานใช้ในค้านลักษณะของงาน เกี่ยวกับศักยภาพเชิงความสามารถ ประสบการณ์ ความสนใจ และความตระหนักรูปแบบของงาน การเงิน ตามลำดับ อาชีพของผู้ประกอบมีอิทธิพลต่อแรงงานใช้ในการเข้าศึกษาวิชาชีพทั่งภัย

จากรายงานการสอบร่วมเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปีการศึกษา 2511-2512¹⁶ ให้แสดงจำนวนผู้สมัครและมีสิทธิ์เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามอาชีพมีค่าครา ไว้ดังนี้ จำนวนผู้สมัครหั้งล้อ 25,613 คน อาชีพมีค่าคราค้าขายและเจ้าของกิจการ 48.24% รับราชการ 29.08% เกษตรกรรม 9.17% ลูกจ้าง 7.56% อื่น ๆ 5.81% ใน ทราบอาชีพมีค่าครา 0.14% จำนวนผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาหั้งล้อ 8,585 คน อาชีพของนัก นิการค้าขายและเจ้าของกิจการ 51.95% รับราชการ 26.24% เกษตรกรรม 6.76% ลูกจ้าง 8.74% อื่น ๆ 6.20% ในทราบอาชีพของนักมีค่าครา 0.11%

ปี พ.ศ. 2512 ฉลวย กีรติกษณกุล¹⁷ ได้ทำการศึกษาตัวประกอบที่มีอิทธิพล ต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ในภาคใต้ของประเทศไทย

¹⁶ สานักงานสภาพการศึกษาแห่งชาติ สานักนายกรัฐมนตรี, รายงานการสอบร่วมเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2511-2512 (พะนก, 2511), แผนภูมิที่ 3.

¹⁷ ฉลวย กีรติกษณกุล, "ตัวประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาคใต้ของประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชา วิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512)

ปรากฏว่าตัวประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนให้ความสำคัญมาก คือ ความสามารถในการศึกษาเล่าเรียน คุณค่าทางเศรษฐกิจ และโอกาสก้าวหน้าในการงาน ตัวประกอบที่มีความสำคัญรองลงไปคือ ความมุ่งหมายของครอบครัว คุณค่าทางสังคม และการดูอนาคตอย่างในทางอาชีพ ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2513 ขั้วชัย ชัยจิราภรณ์¹⁸ ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญ และสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมแบบป्रสม 4 แห่ง โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการและค้าขาย รองลงไปเป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบประกอบอาชีพเกษตร รับจ้าง และงานช่าง นักเรียนที่เลือกสายอาชีพมีแรงจูงใจจากเกียรติยศ ชื่อเสียง ลักษณะของงาน และความก้าวหน้า เงิน และความสนใจ ความสนใจ ตามลำดับ

ในปีเดียวกันนี้ สมพงษ์ มั่นระวงศ.¹⁹ ได้ทำการศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียน ก่อสายสามัญ และสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 ปรากฏผลว่า ในสายอาชีพนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพครู อาชีพค้าขาย และอาชีพรับราชการอื่น ๆ

¹⁸ ขั้วชัย ชัยจิราภรณ์, "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชาสายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนแบบป्रสม ปีการศึกษา 2512," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสาณมิตร, 2513)

¹⁹ สมพงษ์ มั่นระวงศ., "การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสาณมิตร, 2513)

ขบวนการเลือกอาชีพนั้นในต่างประเทศได้มีผู้สนใจศึกษาไว้ อาทิ เช่น ในปี ก.ศ. 1941 Peter²⁰ ได้ทำการวิจัยถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีสุดท้าย และผลของการวิจัยปรากฏว่า ตัวประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเหล่านี้ได้แก่

1. ความคิดเห็นของนักเรียน
2. อิทธิพลของเพื่อน
3. อิทธิพลของญาติพน้อง
4. อิทธิพลของบุคคลที่นักเรียนรู้จัก
5. โอกาสทางหน้าในการงาน
6. โอกาสที่จะได้งานทำ

ปี ก.ศ. 1950 Norton²¹ ได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องเดียวกันนี้และได้ผลว่า นอกจากตัวประกอบต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วบุคคลยังคำนึงถึงทางค้านการเงิน และความมีเกียรติในสังคม ในการเลือกอาชีพด้วย

ผลการวิจัยที่มาชี้สันนับสนับสนุนผลการวิจัยของ Peters และ Norton ถึงการวิจัยตัวประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา²² ซึ่งแบ่งออกเป็น

1. ตัวประกอบที่เป็นบุคคลอันได้แก่ นักเรียน ญาติพน้อง เพื่อนของนักเรียน ครอบครัวนักเรียนรู้จัก

²⁰ Edwin F. Peters, "Factors Which Contribute to Youth's Vocational Choices," Journal of Applied Psychology, Vol. XXV, 1941, 428-30.

²¹ Joseph L. Norton, "A Study of the Development of Vocation Preference and Early Work Careers," (Unpublished Ph.D. Dissertation, Syracuse University, 1950).

²² Karl G. Garrison, Psychology of Adolescence (5th ed., Englewood Cliffs: Prentice-Hall Inc., 1956), pp. 415-423.

2. ตัวประกอบที่เกิดจากตัวนักเรียนเอง เช่น เพศ และระดับสกิปัญญาของนักเรียน ค่านิยมที่นักเรียนยึดถือ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและเพื่อนในวัยเดียวกัน ความสนใจ และหัวหน้าของนักเรียนที่มีต่ออาชีพ ตลอดจนระดับความปราณนาเกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนแต่ละคนให้คงไว้

3. ตัวประกอบอันเนื่องมาจากสภาพของสังคม เช่น ความต้องการของสังคม ความต้องการของสังคมมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมาก เพราะความต้องการของสังคมบ่งบอกสิ่งผลลัพธ์ทางอาชีพที่จะได้รับ การงานที่จะได้รับนี้ในการงาน

ในปี ก.ศ. 1948 Martin²³ ได้ทำการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีสุดท้าย ใน North Carolina และได้กล่าว การเลือกอาชีพของนักเรียนส่วนใหญ่ ได้รับอิทธิพลจากผู้พี่พันธุ์จัดที่ประสบผลสำเร็จในอาชีพที่เป็นของเลือกด้วย ที่มาในปี ก.ศ. 1953 "เกรเกอร์" และ เลاقت์²⁴ ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพบิดาแม่ ต่อการเลือกวิชาชีพของนักเรียนชายในชั้นมัธยมศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดาและความมุ่งหวังในอาชีพของเด็กมีอิทธิพลทำให้เด็กจำนวน 2 ใน 3 มุ่งหวังในอาชีพที่มีรายได้และมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าระดับอาชีพของบิดา

อีเซลล์ และ เทห²⁵ ได้ทำการวิจัยความมุ่งหวังในอนาคตของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวมรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

²³ Josephine Martin, "Vocational Choices of High School Seniors in Vance Country, North Carolina," (Unpublished Master Thesis, University of North Carolina, 1948).

²⁴ R. Kroger and C.M. Loutit, "The Influence of Fathers' Occupation on Vocational Choices of High School Boys," Journal of Applied Psychology, 14(September, 1953), 203-212.

²⁵ Lonnie B. Ezell, and Henry H. Tatate, "High School Students Look to the Future," Journal of Educational Research, 49(November, 1955), 217-222.

นักเรียนหญิงจำนวน 1,576 คน ปรากฏว่ามีจำนวนนักเรียนปานกลางที่เลือกอาชีพคล้ายกันกับอาชีพของบุคคลภารกิจ

ลือง²⁶ ให้จัดของค์ประกอบด้านประสบการณ์แรงจูงใจและบุคคลภารกิจภาพที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนในวิทยาลัยพัฒนาให้เลือกอาชีพไว้แล้ว กับพวกที่ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือก กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ปี 1956-1957 ปรากฏว่ากลุ่มนิสิตที่เลือกอาชีพไว้แบ่งเป็นอาชีพที่คล้ายคลึงกับอาชีพของบุคคลภารกิจและการมีอาชีพตามบุคคล

สเตฟเฟ่นสัน²⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่องการวางแผนทางอาชีพของนักเรียนเกรด 9 จำนวน 443 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กส่วนใหญ่ประสงค์ที่จะเลือกอาชีพเหล่านี้ วิชาชีพชนชั้นสูง (professional) และเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพของบุคคลภารกิจพบว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่มาก

กุลตี²⁸ ได้สำรวจแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับอาชีพของนักเรียนชายในชั้นเกรด 10 ของโรงเรียนในรัฐปัญจาบประจำเดือนเดียวกันจำนวน 106 คน ผลการสำรวจปรากฏว่า นักเรียนเดียวมีความพยายามมากเกี่ยวกับความสำเร็จในค้านิสิตภารกิจ มีความกังวลใจน้อยกว่าเด็กอเมริกัน บุคคลภารกิจมีอิทธิพลต่อเด็กเกี่ยวกับหัศน์นิยมและแรงจูงใจของเด็กมาก

²⁶ James Burke Lyon, "A Study of Experimental Motivational and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision," Dissertation Abstracts, 4(20): 1269, (October, 1959).

²⁷ R.M. Stepphenson, "Occupational Aspiration and plans of 443 Ninth Grades," The Journal of Educational Research, 49 (September, 1955), 27-35.

²⁸ Krishna Gulati, "An Exploration of Vocationally Relevant Motivation Among Tenth Grade Boys in Panjab, India," Dissertation Abstracts, 29(2): 480-A, (August, 1968).

ເອົ້າຄີ 29 ໄກສຶກຂາແລະວິຊຍອກປະກອບທີ່ສໍາມືລິພດຕ່ການເລືອກອາຊີພຂອງນັກເຮັດວຽນ
ເກມຕຽກຮຽນໃນວຽກລຸບສ໌ເຊີຍນໍາ ຈໍານວນ 741 ດຣ ພລປະກູງວ່າ ບິຄາມາຮາດ ເພື່ອ²⁹
ບຸກຄລໃນອາຊີພທີ່ເຂົາເລືອກ ພູາຕີ ບຸກຄລໃນໂຮງເຮັດວຽນ ແລະພຣະ ມື້ອົມລິພດຕ່ການເລືອກ
ວິຊາພຂອງນັກເຮັດວຽນມາກັນອີກການລຳດັບກັນ ພລສົມຖານີໃຫ້ການເຮັດວຽນມີກວາມສັນພັນຮັກມ
ການເລືອກຮັບອາຊີພຂອງນັກເຮັດວຽນອ່ານອໍາງມື້ນັ້ນສຳຄັງທຳງສົດີ

ເອກສາຣແລະບຸດກາຣວິຊຍທີ່ເກີຍວ້າຂອງກັນກາຣເລືອກອາຊີພຂອງນັກເຮັດວຽນໃນຮະດັບນັ້ນຍືນ
ທຶກຂາຂອງທ່າງປະເທດນັ້ນທ່າໃຫ້ຮານວ່າ ອົມລິພດທີ່ສຳຄັງປະກາຣທີ່ເປັນເຫຼຸດປະກອບ
ກາຣເລືອກເຮັດວຽນວິຊາພທີ່ກາຣເລືອກທຶກຂາທີ່ຂອງນັກເຮັດວຽນກີ່ອົກວຽກບຸກຄລ ບິຄາມາຮາດມີກວາມ
ສຳຄັງທີ່ກາຣເລືອກວິຊາພເປັນວັນດັບແຮກ ບິຄາມມື້ອົມລິພລາກທີ່ສຸກທີ່ກາຣເລືອກອາຊີພ ສ່ວນ
ນາຮາມມື້ອົມລິພດຕ່ກາຣເລືອກເຮັດວຽນທີ່ຂອງນັກເຮັດວຽນມາກວ່ານິດາ ບຸກຄລໜີ່ກວາມສຳຄັງຮອງ
ລົງໄປໆກົດເພື່ອນ ບຸກຄລໃນອາຊີພ ພູາຕີ ບຸກຄສໃນໂຮງເຮັດວຽນ ນອກຈາກອົມລິພດດັ່ງກ່າວ
ແລ້ວ ອົມລິພທີ່ມີກວາມສຳຄັງທີ່ກາຣເລືອກອາຊີພຂອງນັກເຮັດວຽນປະກາຣຕ່ອໄປຄື່ອສຖານກາຫາກາ
ເສເຮຍສູງກິຈແລະສັງຄມຂອງຄຣອບຄຣວ້າ ອົມລິພຈາກຮາຍໄກ້ແລະອາຊີພຂອງຜູ້ປົກຮອງມື້ອົມລິພ
ທີ່ກາຣເລືອກອາຊີພແລະກາຣເລືອກເຮັດວຽນທີ່ຂອງນັກເຮັດວຽນມາກ

²⁹Vanik Silas Eddy, "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," Dissertation Abstracts, 29(9): 2958-2959, (March, 1969).